για την αλληλεγγύη στους παλαιστινίους (Φυλλάδιο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το φυλλάδιο δημοσιεύτηκε τον Νοέμβρη του 2012, από την Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα στην Λευκωσία.

Το κείμενο αυτό μοιράστηκε στην πορεία αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους που πραγματοποιήθηκε στις 24/11/12.[1)]

Περιεχόμενο

για την αλληλεγγύη στους παλαιστινίους

Καθώς οι βάρβαρες αεροπορικές επιδρομές πάνω από τις αποπνικτικές πόλεις της Γάζας μαίνονται αδιάκοπα, καθώς δεκάδες άνθρωποι, μεταξύ των οποίων άμαχοι και γυναικόπαιδα χάνουν καθημερινά τη ζωή τους και καθώς τα τύμπανα του πολέμου ηχούν εκκωφαντικά πλέον από τη γειτονική περιοχή, η ελάχιστη συνδρομή μας είναι η κατανόηση των γεγονότων και η αλληλεγγύη στον κατατρεγμένο λαό της Παλαιστίνης.

Η 64χρονη ιστορία του ισραηλινού κράτους είναι σημαδεμένη από τη βαρβαρότητα που δέχθηκαν οι εβραίοι στα χρόνια πριν το 1948 και από τη βαρβαρότητα που εξασκεί η κυβέρνησή τους έκτοτε. Είναι μια ιστορία διαρκούς πολέμου, υποτίμησης, εξευτελισμών και βασανιστηρίων εναντίον των Παλαιστίνιων. Το 1947, μετά τις κτηνωδίες του φασισμού ενάντια στους εβραίους, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ αποφασίζει τη διαίρεση της Παλαιστίνης (μέχρι τότε υπό αγγλική κυριαρχία) σε ένα ισραηλινό και ένα αραβικό κράτος. Αυτό γίνεται δεκτό από την εβραϊκή κοινότητα, αλλά όχι από τον Αραβικό Σύνδεσμο και το Arab Higher Committee. Μετά από εχθροπραξίες ξεκινά ένας εμφύλιος πόλεμος ο οποίος καταλήγει στον αραβο- ισραηλινό πόλεμο του 1948, αποτέλεσμα του οποίου ήταν η καταναγκαστική φυγή 700,000 Παλαιστινίων και η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Η ιστορία της περιοχής είναι αδύνατον να καταγραφεί σ’ αυτό το κείμενο, το θέμα είναι όμως η κατανόηση της ατέλειωτης σύγκρουσης στην περιοχή και της βαρβαρότητας που επιδεικνύει το ισραηλινό καθεστώς. Το ισραηλινό κράτος ευθυγράμμισε τα συμφέροντά του με τη δύση (όντας περιτριγυρισμένο από αραβικές χώρες) και εγκαθίδρυσε την ηγεμονία του μέσω της εκμετάλλευσης των Παλαιστινίων, των εργατών και των πρώτων υλών της Μέσης Ανατολής: έγινε ένα κράτος χωροφύλακας.

Αλλά να μη ξεχνάμε ότι η στρατηγική του Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους είναι, σήμερα περισσότερο από ποτέ, πέρα για πέρα ταξική. Αποτελεί πάντα ένα εργαλείο καθυπόταξης των συνειδήσεων των εργατών στο ίδιο το Ισραήλ, και οι πρόσφατες επιχειρήσεις δεν μπορούν παρά να ειδωθούν υπό το πρίσμα των επερχόμενων εκλογών. Πρόκειται δηλαδή για μια στρατιωτική

διαχείριση ενός κομματιού της εργατικής τάξης, των Παλαιστινίων που έχει οριστεί ως «εθνικός εχθρός» αλλά και μια διαχείριση «εθνικής ενότητας» και αποπροσανατολισμού της ντόπιας εργατικής τάξης. Είναι επίσης ένα σχέδιο χωροταξικού και στρατιωτικού στραγγαλισμού της καθημερινής ζωής των Παλαιστινίων στο όνομα της ασφάλειας και των συμφερόντων του ισραηλινού κράτους και των συμμάχων του.

Ανάμεσα σ' αυτούς τους συμμάχους βρίσκεται και η Κύπρος (και η Ελλάδα φυσικά). Ω, ναι! Η φιλία του κυπριακού με το ισραηλινό κράτος δυναμώνει μέρα με τη μέρα, χτισμένη πάνω στη λογική του «ο εχθρός του εχθρού μου φίλος μου» (εννοώντας προφανώς την Τουρκία) και στα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα της περιοχής (βλέπε πετρελαιοκηλίδες). Κορωνίδα της συνεργασίας αυτής ήταν η απαγόρευση (τον Μάη του 2010) σε πλοία που μετέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια προς τη Γάζα, απόπλευσης από κυπριακά λιμάνια.

Το χειρότερο όμως είναι το γεγονός ότι το μέλλον του «παλαιστινιακού» δεν νοείται να δείχνει αισιόδοξο. Αντίθετα όλα τα σημάδια λένε πως η καθημερινή βαρβαρότητα θα συνεχιστεί – για πολύ ακόμα. Οι Παλαιστίνιοι μοιάζουν να είναι κυκλωμένοι από παντού και εύκολες «λύσεις» αλληλεγγύης δεν υπάρχουν: η σύγκρουση είναι πολύ πιο περίπλοκη από το "ανθρωπισμός" εναντίον βαρβαρότητας. Πρόκειται για μια άνιση μάχη μεταξύ ενός πάνοπλου μιλιταριστικού κράτους με έναν λαό που παλεύει με τα λιγοστά του μέσα για ανεξαρτησία. Τόσο η τόνωση του εθνικισμού των ισραηλινών από την κυβέρνησή τους, όσο και ο θρησκευτικός φονταμενταλισμός ενός κομματιού των παλαιστινίων, κάνουν σχεδόν αδύνατο έναν κοινό αγώνα αλληλεγγύης της ισραηλινής και της παλαιστινιακής εργατικής τάξης. Ο κύκλος αναπαραγωγής παλαιστινίων φονταμενταλιστών από τον μιλιταρισμό του Ισραήλ, και ισραηλινών εθνικιστών από τις απειλές περί «εξόντωσης όλων των εβραίων» από μερίδα αράβων φονταμενταλιστών συνεχίζεται δυστυχώς αδιάκοπα.

Εντωμεταξύ θα βγουν και οι ακελικοί (και οι φίλοι τους) να διαδηλώσουν την «αλληλεγγύη» τους στην Παλαιστίνη. Η συμμαχία του κυπριακού κράτους με το Ισραήλ δεν παίζει να χαλάσει για ανθρωπιστικού λόγους, και οι σφαγές των Παλαιστίνιων συνεχίζονται. Οπότε εμείς λέμε: για να τους εναντιωθούμε, πρέπει πρώτα να εναντιωθούμε σ' αυτό το τέρας που ονομάζεται «εθνικό συμφέρον», δηλαδή τα συμφέροντα του κυπριακού κράτους και των αφεντικών. Γιατί ο εχθρός μας, από τη Γάζα ως τη Λευκωσία (και σε κάθε γωνιά αυτής της γης) είναι ο ίδιος – το «εθνικό συμφέρον», η καταπίεση των «από κάτω», ο μιλιταρισμός, οι επεκτατικές βλέψεις των εθνικιστών. Οι συσχετισμοί με την περίπτωση του μοιρασμένου μας νησιού είναι έντονοι. Και σ' αυτό το νησί έχουμε μια δική μας μάχη να δώσουμε, όχι κατευθίαν ενάντια στο ισραηλινό κράτος θα πουν κάποιοι, αλλά όσοι αντιλαμβάνονται τους αγώνες των απανταχού καταπιεσμένων ως ένα ταξικό θέμα, ως μια μάχη ανάμεσα σε ένα συλλογικό «εμάς» (τους καταπιεσμένους) και ένα επίσης συλλογικό «αυτούς» (τα αφεντικά) θα καταλάβουν την αξία του.

Και να μη ξεχνιόμαστε. Η 64χρονη ιστορία του Ισραήλ, τα ποτάμια από αίμα, όλη η συνεχιζόμενη φρίκη αυτής της εθνοκάθαρσης είναι πράγματα που δεν τα χωρά ο νους των «πρωτοκοσμικών». Αλλά για τους Παλαιστίνιους, ο κύκλος της αντίστασης και της εξόντωσης μοιάζει αναπόφευκτη, προκαθορισμένη, συλλογική μοίρα. Αυτοί που υψώνουν το ανάστημά τους έχουν τον σεβασμό και την αλληλεγγύη μας. Στη λογική του συλλογικού αγώνα των καταπιεσμένων, οι εναπομείναντες ελπίδες είναι στην κοινή μάχη ισραηλινών και παλαιστινίων, που θα παλεύουν για αξιοπρεπή ζωή και απαλλαγή από τα αφεντικά-δολοφονικές μηχανές Και παρ' όλη τη προπαγάνδα που τρώνε, υπάρχουν κι αυτοί που κάνουν βήματα στο δρόμο του αγώνα των δύο κοινοτήτων ενάντια στη βαρβαρότητα – βλέπε για παράδειγμα τη συμμετοχή ανθρώπων και από τις δυο πλευρές στην ομάδα "Anarchists against the wall".

Υ.Γ. Στην Κύπρο υπάρχουν πολλοί Παλαιστίνιοι μετανάστες, λόγω της γεωγραφικής εγγύτητας. Άνθρωποι που φεύγουν από τον τόπο τους μπας και επιζήσουν και βιώνουν την κυπριακή φιλοξενία

(«μας παίρνουν τις δουλειές!») - και εκμετάλλευση. Να μην ξεχνάμε και πως πέρσυ οι δικοί μας “πατριώτες” προτοστάτησαν στην ρατσιστική επίθεση εναντίον παλαιστίνιων μαθητών στην Λάρνακα, που είχε υποκινηθεί απο ακροδεξιούς κύκλους εντός και εκτός βουλής. Είναι κάτι που αξίζει να αναφερθεί. Γιατί κάποιοι ξεχνάνε ότι και οι γονείς μας ήταν πρόσφυγες, και ότι η προσφυγιά είναι ταξικό ζήτημα.

skapoula.espivblogs.net

skapoula@espiv.net

σκαπούλα

μαθητική ομάδα

11/2012

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Φυλλάδια, Μαθητική Ομάδα Σκαπούλα (Ομάδα), Δεκαετία 2010-2019, 2012, Παλαιστίνη, Λευκωσία (νότια), Λευκωσία
[1)]

Μαθητικό Περιοδικό Σκαπούλα, Τεύχος 5, σελ. 30.

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:skapoula:skapoula_palestini

Last update: **2020/07/14 16:18**